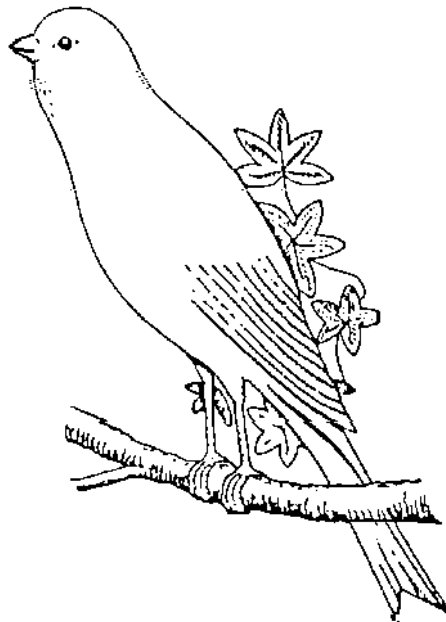

Indien onbestelbaar retourneren
De Waalmalefijtstraat 85
2225 LW Katwijk aan Zee

Verenigingsorgaan
Vogelvereniging voor Katwijk e.o.

"DE KANARIEVOGEL"

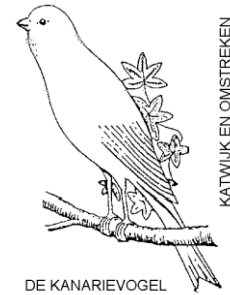
Opgericht 10 augustus 1949

juni 2013

27^e jaargang

Verenigingsinfo

ERELEDEN P.C. Hagenaars en J.A. Plokker

BESTUUR

Voorzitter : Jaap Plokker, Hercules 86,
(Waarnemend) 2221 MD Katwijk, tel: 071-402 75 62
Secretaris: Piet Hagenaars, de Waalmalefijtstraat 85
2225 LW Katwijk, tel. 06-104 74 218
Penningmeester: Dick Verkade, Hartweg 81
2221 PV Katwijk, tel. 071-402 46 99
Lid: Piet van Zuilen, Boslaan 48
2224 HJ Katwijk, tel. 071-407 25 50
Lid: Vacant.
Lid: Vacant.
Lid: Vacant.

OVERIGE

Ringencommissaris: Bouwe Nijgh, Tel. 071-403 03 23
E-mailadres: b.nijgh@gmail.com

Redactie clubblad: Piet Hagenaars, pchagenaars@casema.nl

Bankrekeningnummer: 33.18.01.809

t.n.v. "DE KANARIEVOGEL" KATWIJK

Lidmaatschap: Contributie per kalenderjaar: seniorleden: € 36,00;
jeugdleden: € 18,00.

Verenigingsgebouw:

Gebouw Stichting "Kleindierensport Katwijk"
Oude 's Gravendijckseweg 2 a,
2221 DB Katwijk aan Zee.

Website: www.kanarievogel.nl
Beheerder: kanarievogel@casema.nl

Uitnodiging inloop avond

Beste vogelvriendinnen en vrienden,

Hierbij worden jullie uitgenodigd voor een inloop avond.

Deze vindt plaats op vrijdag 31 mei 2013.

In het verenigingsgebouw 'Kleindierensport-Katwijk',
oude 's-Gravendijkseweg 2a, 2221 DB te Katwijk aan Zee.

Dit is een zijstraat van de Krom naast het woonwagenkamp en achter
de koetsverhuurbedrijf van Guyt tegen Noordwijk aan.

We beginnen om 20.00 uur.

Wat is de bedoeling op deze avond? Vanaf 20.00 uur gezellig met
elkaar praten over de hobby.

Berichtje van de penningmeester.

Beste leden van de Kanarievogel. Heeft u de contributie van 2013 al
voldaan? De vereniging heeft voor U de contributie van een half jaar
al wel voldaan aan de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

Clubblad.

Ontvangt u momenteel het clubblad nog als boekje in de brievenbus
en heeft u geen problemen wanneer u het clubblad via een link in een
mailtje ontvangt, geef dan uw mailadres door aan de secretaris.

pchagenaars@casema.nl . Dit om de drukkosten te verlagen.

Door problemen met de computer ben ik alle *mail adressen kwijt*. Wie
heeft nog een oud bericht in zijn computer staan van een uitnodiging
van een ledenavond of een berichtje dat het clubblad er is. Gelieve
deze naar mij te mailen. Dan heb ik er weer een paar terug. In ieder
geval bedankt.

huisvesting en voeding

Bloedluis en andere ectoparasieten,

een uitgebreide boekbespreking

door Jaap Plokker

Donderdag 2 mei jl. hebben we het overgrote deel van de ledenvergadering met elkaar gesproken over bloedluis, beter gezegd, bloedmijt. Naast informatie over soorten mijten en hun handel en wandel hebben we ook onze ervaringen in de bestrijding van deze plaaggeest met elkaar gedeeld. Piet Hagenaars en Aad van Niel hadden wat materiaal meegenomen en vertelden aan de hand hiervan hoe zij de mijten te lijf gaan. Anderen konden dit met hun ervaringen en bestrijdingswijzen aanvullen. Aan het eind van de avond was de conclusie dat iedereen met luizen te kampen heeft, zowel de kanarie- als de tropenkwekers en dat de meesten zich niet beperken tot één middel maar meerdere bestrijdingsmethoden hanteren. De meest genoemde methoden waren: stomen van de kooien en vluchten bij aanvang van het kweekseizoen, waarmee alle stadia van de mijt vernietigd wordt; bestrijdingsmiddelen op basis van kiezelwieren en fytoplankton, milieuvriendelijk en niet belastend voor de vogel en insecticiden op basis van Ivermectine, waarbij een druppel van het bestrijdingsmiddel op de kale vogel huid wordt aangebracht, de werkzame stof wordt opgenomen in de bloedbaan en de bloedzuigende luis doodt. Het toedienen van knoflook, niet een luis dodend, maar wel een luisverjagend middel, werd door diverse aanwezigen toegepast. Er waren die de knoflook in het drinkwater doen, anderen mengen knoflookpoeder door het krachtvoer.

Voorafgaand aan de groepsdiscussie werd door mij enige informatie gegeven aan de hand van een artikel dat ik eerder schreef voor het Contactblad van de Speciaalclub Zang NZHU.¹ Het artikel is gegoten in de vorm van een uitgebreide bespreking van het door Harrie van Rooij geschreven boek 'Bloedluis en andere ectoparasieten'.² Piet Hagenaars vroeg mij of hij dit mocht

gebruiken voor publicatie in ons eigen clubblad, hetgeen uiteraard werd toegestaan. Onderstaande is een enigszins aangepast versie van voornoemd artikel. Enkele van de door de leden tijdens de ledenvergadering genoemde bestrijdingswijzen komen in dit artikel aan de orde en daarom zal lezing bij menigeen, zeker die tijdens de vergadering aanwezig waren, een vleug van herkenning oproepen. Voor degenen die er niet waren: Doe met de inhoud van onderstaande je voordeel.

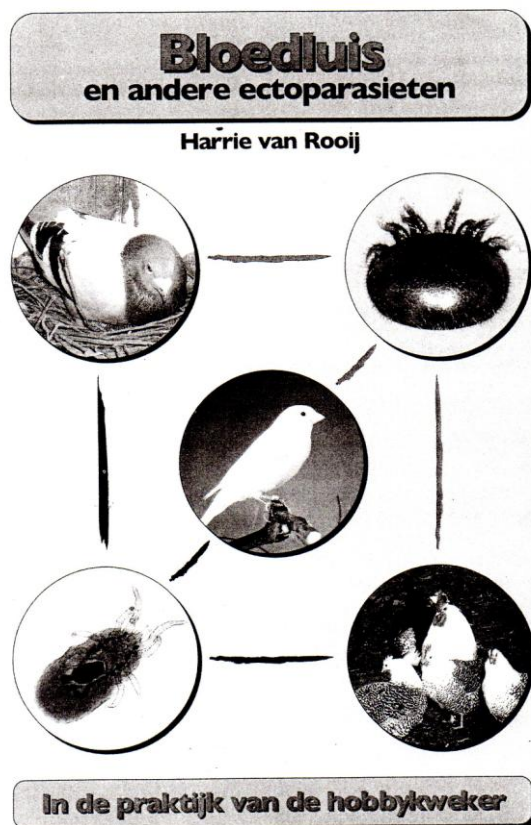
Luizen en muizen zijn in kringen van vogelhouders dankbare gespreksonderwerpen. Het rijmt en klinkt daarom ietwat amusant, maar met geen van beide willen we eigenlijk geconfronteerd worden. Helaas hebben we allemaal wel met één, en sommigen van ons, die het minder goed getroffen hebben, met beide, te maken (gehad). Een schrale troost is, als dit tenminste tot troost kan zijn, dat vele generaties vogelkwekers met deze plaaggeesten te kampen hebben gehad. Joseph Blagrave geeft in zijn in 1675 uitgegeven ‘The Epitome of the Art of Husbandry’ kanariehouders het advies de voerbak zo op te hangen dat de muizen er niet bij kunnen en het voer opvreten, opdat de vogels niet van honger omkomen. In het door John Ray geschreven en in 1678 uitgegeven ‘The Ornithology of Francis Willughby’ citeert hij de Italiaan Ulisse Aldrovandi, die fokkers de tip geeft de kanaries regelmatig met wijn te besprenkelen waardoor de luizen dood gaan en de vogels een grotere weerstand tegen luizen opbouwen. Wij drinken de wijn liever zelf op in plaats van er onze kanaries mee te besprenkelen en daarom in onderstaande andere methoden die ons ten dienste staan om de bloedluis te bestijden.³

Reacties

Vrij snel na de verschijning van editie 2012-3 van ons clubblad, met daarin een klein artikel over luisbestrijding en het product Finecto+, werd ik gebeld door Willem de Jong. Hij vertelde dat hij iemand kende in het oosten des lands die Finecto+ gebruikte bij de bestrijding van bloedluis en daar heel tevreden over was. Via de mail ontving ik een berichtje van Joop Aelbrecht, die mij vertelde dat hij met succes gebruikt maakte van het middel Bogena Parasita, gebaseerd op de werkzame stof Ivermectine, dat via een druppel op de huid in de

bloedbaan van de vogel terechtkomt en via het zuigmechanisme van de bloedluis in het lichaam van de luis, waarna die aan vergiftiging overlijdt.. Hij druppelt de vogels drie keer per jaar en heeft tot op heden geen resistentie ontdekt. Van Jacques de Beer ontving ik zijn ervaringen met o.m. roofmijten. Tijdens de contacten die ik heb gehad met leden van de NZHU, heb ik van diverse kwekers gehoord dat ook zij een van genoemde of een daarmee vergelijkbaar product gebruiken. (Deze ervaring werd bevestigd tijdens de ledenvergadering van De Kanarievogel op 2 mei 2013) Kennelijk heeft bij menigeen het druppeltje op de kale vogel huid de ouderwetse gifspuitbus vervangen.

‘Bloedluis en andere ectoparasieten’ van Harrie van Rooij

In een eerder artikel in het clubblad van de NZHU heb ik de vogelmijt- of bloedluisbestrijding verdeeld in drie categorieën, t.w. chemische bestrijdingsmiddelen, oftewel vergif, natuurlijke vijanden en milieuvriendelijke bestrijdingsmiddelen. Ook in voorafgaande is deze driedeling terug te vinden: Ivermectine valt onder de chemische bestrijdingsmiddelen, de insecticiden, roofmijten onder de natuurlijke vijanden en Finecto+ probeert op een milieuvriendelijke wijze de luizenplaag te bestrijden. Ook in het hier te bespreken boek van

Harrie van Rooij is deze categorisering terug te vinden. Genoemde auteur breekt in zijn boek toch wel een lans om de strijd met de luis aan te binden zonder gebruik van insecticiden. Alvorens we verder ingaan op de bestrijding van de bloedluis of vogelmijt wil ik eerst iets meer over het boek en de inhoud vertellen.

Hoewel ik geen deskundige ben, en dus als leek een oordeel vel, komt

het boek van Harrie van Rooij bij mij over als gedegen en goed gedocumenteerd. In het eerste deel bespreekt van Rooij achtereenvolgens de bloedluis of vogelmijt, de zwarte vogelmijt en de noordelijke vogelmijt. De auteur beschrijft van elke mijtensort o.m. de levenscyclus, meest geliefde verblijfplaatsen, reproductiegedrag en mogelijke bestrijdingsmethoden. In het tweede deel passeert een lange rij van bestrijdingsmethoden en met naam en toenaam genoemde bestrijdingsmiddelen, zowel natuurlijke vijanden van de vogelmijten als insecticiden en milieuvriendelijke bestrijdingsmiddelen. Omdat het boek in 2010 is uitgegeven en de markt voortdurend in beweging is zullen de meest recente producten in het boek ontbreken. Het is in dit verband uiteraard onmogelijk om de inhoud van het volledige boek weer te geven. Degenen die zich in deze materie uitgebreider willen verdiepen kan ik de aanschaf van het boek van Harrie van Rooij aanbevelen. In onderstaande zal ik volstaan met een paar 'krenten' uit de luizenpap en me daarbij beperken tot de gewone bloedluis en de zwarte vogelmijt.

De bloedluis

De voor ons meest bekende en gevreesde pleeggeest is de bloedluis. Voor het oog goed zichtbaar en zodra we een exemplaar zien lopen weten we eigenlijk wel zeker dat hij of zij niet de enige is. De bloedluis is lichtschuw en verstopt zich overdag in naden en kieren om, wanneer het donker is, op oorlogspad te gaan op zoek naar vogelbloed. De luis vindt de bloedleverancier met behulp van z'n

warmtesensoren en reukorgaan De huid van een bloedluis bestaat uit een verharde waslaag. De zuurstofopname gebeurt via acht openingen in de rug.

De bloedluis voelt zich het plezierigst, en gaat dan ook het meest succesvol tot voortplanting over, in temperaturen van $20^{\circ}\text{C} - 37^{\circ}\text{C}$ en bij een luchtvochtigheid van 70%. Onder de 12°C komen de luizeneitjes niet uit. Temperaturen lager dan -20°C en boven de 45°C zijn fataal voor alle stadia van de bloedluis. Tussen -20°C en 45°C kunnen eitjes van de bloedluis 8 à 9 maanden overleven.

Van eitje tot volwassen luis doorloopt de bloedluis diverse stadia. Gemiddeld leven bloedluizen 20 dagen en in die periode worden ca. 30 eitjes gelegd. Ongeveer 40% van de eitjes groeit uit tot een volwassen bloedluis. Uit een eitje ontwikkelt zich in 2 – 3 dagen een zespotige larve. Om zich na 1-2 dagen zich te ontwikkelen tot een 8 potige protonimf heeft de larve geen voeding nodig. De protonimf heeft een bloedmaaltijd nodig om zich in 1-2 dagen te ontwikkelen tot een deutonimf. Na een bloedmaaltijd ontwikkelt deze deutonimf zich in 1-2 dagen tot een volwassen bloedluis, die in staat is eitjes te produceren. Onder optimale omstandigheden duurt de ontwikkeling van eitje tot volwassen bloedluis ca. 7-8 dagen. Dit betekent dat wanneer een bloedluis op een leeftijd van ca. 20 dagen van ouderdom overlijdt de achterkleinkinderen op punt staan volwassen te worden. Welke kennis over de kwetsbare eigenschappen van de bloedluis kunnen we benutten bij het (preventief) bestrijden van de bloedluis? Beneden 12° komen bloedluis eitjes niet uit. Wanneer we de temperatuur in ons vogelverblijf zo laag mogelijk houden voorkomen we een explosie van bloedluis. Broeden in een wat kouder jaargetijde/vogelverblijf heeft onmiskenbaar voordelen.

Bloedluizen moeten zich verplaatsen uit hun schuilplaats naar de vogel om bij het noodzakelijk bloed te kunnen komen. Op deze route kunnen we diverse valstrikken plaatsen: Vet verstopt de openingen in de rug van de luis waardoor geen zuurstofopname meer mogelijk is. De washuid is gevoelig voor een product op basis van silica. Als gevolg van het silicaproduct raakt de washuid beschadigd en droogt de luis uit. De aantrekkelijkheid van het bloed van de gastheer kan verlaagd worden door de vogel knoflookextract of vitamine B2 te geven.

Uiteraard zijn luizen ook kwetsbaar voor chemische

bestrijdingsmiddelen, insecticiden. De luis heeft echter een

uitengewoon goed vermogen om tegen deze producten resistentie op te bouwen. Om de luizen met deze middelen te bestrijden zullen dus steeds grotere doses en/of zwaardere vergiften gebruikt moeten worden. Tenslotte kunnen we de luizen ook bestrijden met natuurlijke vijanden zoals de roofmijt. Jacques de Beer heeft hiermee ervaring en ik verwijs hierbij dan ook naar zijn bijdrage in dit clubblad.

De zwarte luis

De zwarte luis is kleiner dan de bloedluis, maar ook met het blote oog zichtbaar. De zwarte luis heeft 8 poten en is daardoor, evenals de bloedluis, eigenlijk geen luis, maar een mijt. Zwarte luizen zijn niet lichtschuw en verplaatsen zich ook overdag. Ze kunnen heel hard lopen.

De meeste vogelliefhebbers hebben te maken met zwarte luis wanneer er jongen in de nesten liggen, dus in het voorjaar en vroeg in de zomer. Daarna neemt hun aantal af en op het eind van de zomer zijn ze in de regel totaal uit het zicht verdwenen.

Zwarte luis houdt zich graag op in nesten met jonge vogels. Bij een explosie van zwarte luis vindt men ze ook overdag op de vogels.

Jonge vogels overleven een aanval van zwarte luis zelden, volwassen vogels lijken er weinig last van te hebben.

Zwarte luizen leggen hun eieren met voorkeur op stof of restmateriaal in de buurt van het nest. Bij een te lage temperatuur kunnen de eitjes maanden blijven liggen om, als de omstandigheden en het voedselaanbod verbeterd zijn, uit te komen. Afhankelijk van de

temperatuur komen de eieren na 1 à 2 dagen uit in de vorm van een larve. De larve gaat op zoek naar bloed en verpopt zich 17 uur na de bloedmaaltijd in het eerste popstadium. Na 1 à 2 dagen verpopt de pop zich naar het tweede popstadium, waaruit na 1 dag een volwassen zwarte luis tevoorschijn komt. Dit betekent dat, afhankelijk van de omstandigheden, in 4-7 dagen het eitje van de zwarte luis zich ontwikkelt tot een volwassen luis, die tot reproductie in staat is. Uit onderzoek blijkt dat een volwassen zwarte luis langer leeft dan een bloedluis. Er zijn zwarte luizen gevonden die bijna 6 weken hebben geleefd.

Omdat de fase van ei naar volwassen luis korter duurt en de zwarte luis langer leeft is de zwarte luis in principe een gevaarlijker klant voor ons vogelbestand dan de bloedluis. Ook het levenspatroon van de zwarte luis maakt de bestrijding van deze plaaggeest veel lastiger dan van de bloedluis: hij verstopt zich niet in naden en kieren, maar houdt zich op in en in de nabijheid van de nesten en op de jonge vogels en verplaatst zich daarbij heel snel. Wanneer je een oude vogel in de hand neemt waarop zich zwarte luizen bevinden zie je ze binnen de korte keren over je eigen hand rennen. Zwarte luizen kunnen ook via de kleren van de mensen zich van het ene vogelhok naar het andere verplaatsen. Conclusie: Heb je last van zwarte luizen, dan zou je ze zo willen omruilen voor bloedluizen: ze zijn een groot gevaar voor jonge vogels en heel lastig te bestrijden. In de loop der jaren hebben mijn vogels zowel te lijden gehad van bloedluizen als van zwarte luizen. Een deel van bovenstaande, aan het boek van Harrie van Rooij ontleende, tekst kan ik uit eigen ervaring bevestigen.

Bestrijdingsmethoden

In bovenstaande zijn al wat mogelijkheden genoemd die vogelliefhebbers ter beschikking staan om luizen te bestrijden. De meest milieuvriendelijke methode is het gebruiken van natuurlijke vijanden van de luis, zoals de door firma Refona op de markt gebrachte roofmijten, door

Refona 'Dutchy's' genoemd. Ik weet dat bestuurslid van de NZHU Henk van der Wel een fervent voorstander van het gebruik van roofmijten is. Volgens de firma Refona kunnen de roofmijten ook ingezet worden bij de bestrijding van zwarte luis. Eén conclusie lijkt echter overduidelijk: Wanneer je overgaat op het gebruik van roofmijten zal je alle overige bestrijdingmiddelen, m.n. de insecticiden, moeten laten staan, omdat daar ook de roofmijten het slachtoffer van worden.

We kunnen het leven van de luis in ons hok minder aantrekkelijk maken door het gebruik van Vitamine B2 en knoflook. Vitamine B2 komt van nature o.m. voor in eigeel, kiemzaad, broccoli, bladgroente en maakt het vogelbloed minder aantrekkelijk voor de luis. Knoflook heeft hetzelfde effect en het verstrekken van knoflookpoeder of knoflookextract door het drinkwater of eivoer vermindert de bloedopname van luizen bij de gastheren. Genoemde methode is

eigenlijk luisverjagend en werkt daardoor eerder preventief, maar niet luisdodend en is dus van weinig waarde bij de bestrijding van een luizenplaag.

Toch zijn er ook bestrijdingsmethoden die, zonder gebruik van insecticiden, voor de luis dodelijk zijn. We zagen dat

temperaturen beneden de -20°C en boven de 45°C voor de luis en z'n eitjes fataal zijn. Het vogelverblijf en/of mogelijke verblijfplaatsen van de luis verwarmen tot boven de 45°C heeft een zuiverend effect. Menig kweker begint tegenwoordig het kweekseizoen met het met behulp van een stoomapparaat stomen van zijn broedkooien en vluchten, met zoals ze zelf zeggen, positieve resultaten.

Men kan ook denken aan gebruik van oliën en vetten. Wanneer luizen

over een vette substantie lopen kunnen de openingen in de huid waardoor de luis ademt verstopt raken. Ook de al eerder genoemde silicaproducten vallen in deze categorie. Silica is een verzamelnaam voor o.m. fytoplankton en kiezelwieren. Deze worden zeer fijn gemalen en hebben als eigenschap dat ze een heel sterk absorberend vermogen

hebben voor oliën en vetten. Komt het silicapoeder op de huid van de luis, bijv. wanneer de luis over een laagje poeder loopt, dan wordt de waslaag van de huid beschadigd en zal de luis uitdrogen of geen bescherming meer hebben tegen infecties. Omdat de silicaproducten een natuurlijke oorsprong hebben zijn ze niet belastend voor het milieu. Bijkomend voordeel is dat de luis geen resistentie tegen dit product kan opbouwen. Met een spuitbus, die van te voren heel goed geschud moet worden, spuit men de nevel met daarin het poeder op de plaatsen waarvan je verwacht dat daar luizen zullen lopen. Het vocht in de nevel droogt op en er blijft een poederlaagje achter. Na het reinigen van de kooien met water

moet uiteraard opnieuw gespoten worden. Producten die op basis van deze methode op de markt worden gebracht zijn o.m. Birdy Finect, Decimite, Diatom, Finecto +, Home Shield, Insecto Sec en U-5 bloedluispoeder. Van diverse zijden heb ik positieve verhalen over het gebruik van silicaproducten vernomen.

Tenslotte mag ik dit artikel natuurlijk ook niet de klassieke gifspuit ontbreken. Voor veel vogelliefhebber is dit toch nog altijd de meest betrouwbare methode om de luizen te bestrijden. Tijdens de Bondsshow van de NBvV in Apeldoorn stond ik in de zangkanariehoek met o.m. Jan Zonderop wat te kletsen en kwam de onvolprezen Vapona strip ter sprake. De werkzame stof in de oude Vapona strip was Dichlorvos, wat ook verwerkt zat in U3, bij velen van ons ook een bekend en veelgeprezen product. We weten allemaal

dat de oude Vapona strip en het oude U3 in Nederland niet meer verkocht mogen worden. Het is mij onbekend of er nog een luisbestrijdingsmiddel op basis van Dichlorvos in Nederland verkrijgbaar is.

Cypermethrin en Permethrin zijn insecticiden die de zenuwcellen van de insecten aantast. Beide chemische verbindingen vormen de werkzame stoffen in Ardap van Quiko. Ardap is in Nederland niet verkrijgbaar, maar wel in Duitsland gewoon te koop. Veel vogelliefhebbers hebben goede ervaringen met Ardap en weten via, via wel aan dit product te komen.

Een relatief nieuw bestrijdingsmiddel is Ivermectine. Over de neveneffecten van dit middel op de lange termijn is nog weinig bekend, maar kwekers die het al jaren gebruiken constateren geen nadelige gevolgen. Door vogelliefhebbers wordt de Ivermectine meestal via een druppel vloeistof op de kale vogel huid aangebracht

waarna de werkzame stof wordt opgenomen in de bloedbaan van de vogel. De luizen zuigen het met Ivermectine geïnfecteerde bloed op en sterven er aan. Ik hoor tegenwoordig van veel vogelliefhebbers dat zij een product op basis van Ivermectine gebruiken voor de bestrijding van bloedluis. Bekende merknamen op basis van Ivermectine zijn Ivomec (MSD Agvet), Panomec, Oramec, Bird- Parasite (Travipharma), Animec, Parasita (Beaphar), Anti Parasiet (Beaphar). Harrie de Rooij weet te melden dat inmiddels in de VS, bijv. in de pluimveehouderij, al luizen met een resistentie tegen Ivermectine zijn waargenomen. Van vogelliefhebbers in ons land zijn deze signalen nog niet bekend.

Noten

1. Plokker, J. Bloedluis en andere ectoparasieten, een uitgebreide boekbespreking. In: Contactblad Speciaalclub Zang NZHU, jaargang 2013, nr. 1, pp. 14-22. Zie hiervoor www.zangkanaries.nl, rubriek Artikelen, hoofdstuk Huisvesting en voeding.
2. Rooij, Harrie van, Bloedluis en andere ectoparasieten. Uitgave van Drukkerij het Centrum Utrecht BV, 2010 (ISBN 978-90-9025476-0). Van dezelfde auteur verscheen in het tijdschrift Onze Vogels een artikelenserie over vogelmijten. Rooij, Harrie van, De strijd tegen de mijt. In: Onze Vogels, jaargang 2011: 2011-1, pp. 16-17; 2011-2, pp. 16-17; 2011-3, pp. 18-19; 2011-4, pp. 16-17; 2011-5, pp. 16-17; 2011-6, pp. 22-23; 2011-7, pp. 14-15; 2011-8, pp. 16-17; pp. 2011-9, pp. 14-15.
3. Joseph Blagrave, Epitome of the Art of Husbandry. London 1675. New Aditions, Of Singing Birds, p. 111; John Ray, The Ornithology of Francis Willughby. London 1678, Book II, Chapter XIII, p. 262.

Een bericht van het klaverjasfront.

Op vrijdagavond, 17 mei, acht uur in de avond was de tweede klaverjasavond van dit jaar gepland. Het weer wilde natuurlijk niet meewerken. Pluvius haalde echt weer alles uit de kast om het gezellige avondje klaverjassen in het water te laten vallen. Maar dat is deze god van de regen mooi niet gelukt. Er kwamen toch weer dertien spelers opdruven; dus weer 3 tafeltjes en één stilzitter. Je zou kunnen zeggen: weer dertien spelers, dus dat zullen wel elke keer dezelfde fanatiekelingen zijn; maar ten opzichte van de vorige keer waren er 4 nieuwe spelers. Dit houdt dus volgens mij in dat we toch wel een keertje een vierde tafeltje gaan halen.

Om even over achten werd er na een lekker bakkie koffie geloot en kon de wedstrijd gaan beginnen. En het oude gezegde dat de eerste klap een daalder waard is blijkt nog niets van zijn waarde te hebben verloren. Niek van der Plas en Cor Schaap haalden direct uit met 2.044 punten en wisten deze voorsprong de hele avond vast te houden.

Ook het feit dat je een keer stil moet zitten hoeft qua punten geen nadeel te zijn. Sterker nog: alle drie stilzitters vielen in de prijzen!! Maar ik ben ervan overtuigd dat iedereen liever speelt voor zijn punten, ook als dat er minder zijn.

De winnaar van de avond was Niek van der Plas met 5.282 punten en de eieren waren deze keer voor Jaap van der Bent met 4.047

punten. Na de wedstrijd werd er nog even heerlijk nagekaart en werd gekeken of het mogelijk was om in de zomermaanden ook te klaverjassen. Gezien het feit dat dan op een woensdag of andere doordeweekse dag zou moeten gebeuren, waardoor diverse spelers liever niet zouden komen, is besloten dat niet te doen. Zoals het er nu uitziet gaan we dus in september weer beginnen. En dan gaan we ook

weer bij voldoende deelnemers een competitie bijhouden. Dus tot ziens!!!

De uitslag van 17 mei 2013 is als volgt:

1. Niek van der Plas	5.282 pnt.
2. Cor Schaap	5.080 pnt.
3. Dirk de Mol	5.066 pnt.
4. Piet van Zuilen	4.950 pnt.
5. Hans Versteeg	4.845 pnt.

Prettige vakantie en tot september.

Troef Boer.

De geschilderde astrilde

(Emblema picta)

De geschilderde astrilde (in het frans, Engels en Duits respectievelijk emblème peint, painted finch en gemalter astrilde genoemd) is een van die vele prachtvinken uit Australië die door elke liefhebber van exoten zeer gewaardeerd wordt. Van zelfsprekend is hij helemaal niet geschilderd.

Dat gebeurde wel kort na de tweede wereldoorlog met meestal tijgervinkjes die o.a. op kermissen onder verschillende benamingen en mits het juiste lot konden gewonnen worden. Een goudvis of een landschildpad kon eventueel ook.

Eveneens vrij algemeen in die tijd was het beschilderen van paskuikentjes in diverse kleuren. Enig levensgeluk was hen meestal vreemd en hun aards bestaan van korte duur. Maar ik ging het over de geschilderde astrilde hebben.

Het is onmiskenbaar dat de belangstelling voor dit vogeltje van origine uit het centraal gedeelte en het noorden van Australië de jongste jaren alsmat toeneemt hoewel ze, mede door het feit dat de vraag nog steeds het aanbod vele keren overtreft, tot op vandaag nog altijd vrij prijzig zijn.

Daartegenover staat echter dat ze wat houden en verzorgen betreft met een beetje geluk het niet echt moeilijk doen en dat met dat zelfde beetje geluk broedresultaten ook niet uitgesloten zijn. Integendeel, het zijn bovendien in hoofdzaak zaadeters (kanariezaad, millet, trosgierst). Man en pop zijn geslachtelijk zonder problemen te onderscheiden. De pop bezit nl. aanzienlijk minder rood in gezicht en borst. Iemand die ter zake ongetwijfeld van wanten weet is mijn vriend Koen die de geschilderde nu al een achttal jaren in zijn bezit heeft en

zich gerust een min of meer succesvolle kweker van deze soort mag noemen.

Met vallen en opstaan, zegt hij zelf. Zijn eerste vogels haalde hij in Nederland (Meppel) omdat ze hier niet te verkrijgen waren, of althans niet tegen een min of meer aanvaardbare prijs. Een enkele liefhebber die ze hier wel aanbod, bleek jammer genoeg alleen maar uit op grof geld gewin.

Koen beschikt over een ruim vogelverblijf met vrij entree voor zon en frisse lucht, met geautomatiseerde bijverlichting vanaf 5.00 uur s'

morgens tot 20.00 uur 's avonds en met een thermostaat het hele jaar door op minimum 12 ° C. In de winter leven mannen en poppen gescheiden.

Tijdens het kweekseizoen moeten zijn geschilderde astrildes het doen per stelletje in een zgn., kistkooi van 80x40x40 cm met een halfopen nestkastje van 15 cm, en met voldoende aan allerhande nestmateriaal, want het zijn ijverige bouwers.

Een aantal Japanse meeuwtjes zijn steeds standby. Niemand zal me tegenspreken als ik benadruk dat het juiste voer een belangrijke grondpeiler is voor het succesvol houden en kweken van welk soort vogel dan ook. Koen houdt het voor zijn astrildes in volle

tevredenheid alvast bij de zaadmengeling voor tropische zaadetende vogels van Versele – Laga (Deinze) aangevuld met o.a. eivoer, onkruidzaden, groenvoer en tijdens de broedperiode universeel en of insectenvoer.

Die vermelding van het merk is louter informatief en impliceert hoegenaamd niets negatiefs t.o.v. andere zaadmengelingen. Dat kalk en grit nooit mogen ontbreken en dat drink en badwater minstens één

maar beter nog twee keer per dag moeten worden ververst licht voor de hand.

Geschilderde astrildes zijn kieskeurig wat nestmateriaal betreft, hooi, kokosvezel van diverse lengte, bladnerven, sisal, mos, dierenhaar enz. Alles is welkom. Het bovenstaande leidt (in theorie althans lees in vogelboeken) al vrij spoedig tot nestbouw, allemaal bevruchte eitjes en na 13 / 14 dagen tot evenveel gezonde jongen die na een week of drie enthousiast het nest verlaten en na nog eens drie maanden niet meer van hun ouders te onderscheiden zijn. Vanzelfsprekend zijn deze laatste onder tussen al lang bezig met hun tweede broedsel.

In de praktijk evenwel...

Vorig seizoen, aldus Koen, beschikte ik over twaalf paartjes waarvan de helft het jaar tevoren al hun deugdelijkheid bewees. De andere helft bestond uit nieuw gevormde stelletjes uit eigen kweek en allemaal minstens 12 maanden oud (of jong).

Drie stelletjes zorgen op eigen kracht in twee keer voor samen 15 zelfstandige jongen van nog geen vier stelletjes bekwam ik met behulp van Japanse meeuwtjes nog een 14 jongen, van één paartje waren alle eitjes onbevrucht en de overige vier deden niks. Samen dus (en met dank aan de meeuwtjes) 29 jongen, die er in theorie althans 12 stelletjes x 8 eitjes (2 x 4) = 96 hadden moeten (of kunnen) zijn.

En verder schrijft Koen, door hun gehardheid en hun gemakkelijk overschakelen op ons klimaat zijn het ideale volièrevogels die zonder bezwaar gedurende het gehele jaar buiten kunnen blijven, als er maar een nachthok aanwezig is. Helaas beschikt niet iedereen over een reeks volières.

Verder lijkt het mij noodzakelijk het nachthok in de winter met verwarming om ten minste vorstvrij te houden en dat, zeker voor iemand met een normale beroepsactiviteit overdag, enige verlichting geen overbodige luxe is met het oog op voeding en controle in het donkere jaargedeelte.

Eenvoudiger lijkt me evenwel de vogels 's winters gewoon binnen te halen en de geslachten gescheiden te houden. Hoe dan ook, de kweek met de geschilderde astrilde lijkt mij in elk geval het proberen meer dan waard .

Doen dus!!

Noordwijkerhout

Elke laatste zaterdag
in de maanden augustus t/m mei
van 12:00 tot 16:00 uur in 't Victohuis
Sporkenhout te Noordwijkerhout

Oude Wetering

Elke 2^e zaterdag
in de maanden september tot mei **Ook zomer beurzen**
van 13:00 tot 17:00 uur, clubgebouw "De Diamantvink",
Weteringlaan te Oude Wetering.

Nieuwveen

Elke 3^e zaterdag
in de maanden juni t/m mei
van 10:00 tot 13:00 uur in het clubgebouw 'De Wens'
W.P. Speelmanweg 22c Nieuwveen

Vogelvereniging De Rijsenvogel te Rijsenhout
Iedere 2e zondag van de maand september t/m mei
van 9:00 tot 13:30 uur
Clubgebouw SCW, Konnetlaantje, Rijssenhout
Inlichtingen A. de Waal 0297-329176

Ringen moet.

Het ringen van de vogels wordt steeds belangrijker, niet alleen om aan anderen te kunnen laten zien dat wij geen vogels uit de vrije natuur in ons bezit hebben, maar omdat de in gevangenschap geboren vogels vaak betere fokvogels zijn.

Ring daarom je vogels, zeker de wat lastiger te kweken soorten, die in een gezelschapsvolière worden geboren.

Heb je jongen en geen ringen? Schroom niet om de ringencommissaris te bellen.

Hij kan je meestal á la minute van de gewenste ringmaat voorzien. Het is mogelijk om voor alle vogels ringen te bestellen in een hoeveelheid van minimaal 10 ringen.

Ringenbestelronden voor kweekseizoen 2014 (ringen met jaartal 14, kleur groen)

	Bestellen tot:	Aflevering ringen:
Ronde 1	5 mei 2013	Na 1 oktober 2013
Ronde 2	20 september 2013	Uiterlijk 15 dec. 2013
Ronde 3	20 januari 2014	Uiterlijk 1 april 2014
Ronde 4	20 maart 2014	Uiterlijk 15 mei 2014
	Spoed bestelling, Extra kosten € 1,= per ring	

Als u ringen wilt bestellen voor Eur. Cultuurvogels dient u uw **BSN** (het oude sofinummer) op te geven. Dit is een eis van het ministerie.

De ringencommissaris
Bouwe Nijgh, tel. 071-403 03 23
Mail adres: b.nijgh@gmail.com

Lidmaatschap

v.v. "De Kanarievogel" is een vereniging van vogelhouders uit de regio "Katwijk en omstreken".

Dit betekent dat de leden met name woonachtig zijn in Katwijk, Noordwijk, Oegstgeest, Rijnsburg, Valkenburg, Voorhout, Wassenaar.

Het lidmaatschap geeft onder meer recht op:

- * het bijwonen van de bijeenkomsten;
- * deelnemen aan de jaarlijkse tentoonstelling en
- * het bestellen van ringen.

Tevens ontvangt u maandelijks het tijdschrift "Onze Vogels", dat uitgegeven wordt door de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

De leden worden per seizoen uitgenodigd voor ongeveer 10 bijeenkomsten.

Dit zijn onder meer, ledenvergaderingen, dia/filmlezingen, tafelkeuringen, zangstudieavonden voor de zangkanariekwekers.

Contributie voor seniorleden bedraagt € 36,00 per jaar, het inschrijfgeld bedraagt € 5,00.

Voor leden jonger dan 17 jaar is dit respectievelijk € 18,00 en € 2,50

INFORMATIEVERZOEK / AANMELDINGSFORMULIER.

Ik wil **meer informatie** over / me hierbij **aanmelden** als lid van (doorhalen)vogelvereniging "De Kanarievogel".

Naam:

Adres:

Postcode:Woonplaats:

Telefoonnummer:E-mail adres:

Opsturen naar de secretaris

Activiteitenoverzicht 2013

(onder voorbehoud)

Donderdag	21 maart	Inloop avond
Donderdag	11 april	Jaarvergadering
Donderdag	18 april	Kaartavond
Donderdag	2 mei	Ledenvergadering
Vrijdag	10 mei	Bezoek Avifauna
Vrijdag	17 mei	Kaartavond
Vrijdag	31 mei	Hoe is het met de kweek

Zomerstop

Donderdag	5 september	Inloop avond
Donderdag	12 september	Kaartavond
Vrijdag	20 september	Ledenvergadering
Vrijdag	27 september	Kaartavond
Vrijdag	11 oktober	Lezing over vogels tussen tulpen en de zee
Vrijdag	25 oktober	Kaartavond
Vrijdag	1 november	Ledenvergadering met bespreking tentoonstellingszaken
Vrijdag	8 november	Kaartavond
Vrijdag	15 november	Inschrijven t.t. + lezing
Zaterdag	23 november	Afluisteren zangkanaries
Dinsdag	26 november	Afluisteren zangkanaries
Woensdag	4 december	Keuren van de vogels
Donderdag	5 december	Opening tentoonstelling
Vrijdag	6 december	Tentoonstelling open
Zaterdag	7 december	Tentoonstelling open
Vrijdag	13 december	Kaartavond

RTV-Katwijk Teletekst

Leden die woonachtig zijn in de gemeente Katwijk kunnen het activiteitenoverzicht ook lezen op RTV-Katwijk Teletekst, pagina 390. Eventuele wijzigingen in bovenstaand overzicht worden ook op de teletekst pagina vermeld.